

Историческият метохъ въ Сопотъ

когато си лѣгала като пребита отъ чужда работа въ сиромашкото легло, прегръщала си ги и грижовно си трепвала на сънъ да ги завивашъ! Тѣ, може би, сж голѣми и богати хора, но тѣ сж толкова далече сега отъ тебе.

Навсѣкжде по-малкитѣ прозорчета висятъ спуснати перденца, хубаво изгладени и превързани съ розови панделки — да се не вижда, що става въ тия малки и тъмни стаички.

Надъ високитѣ каменни зидове протѣгатъ клони стари лозници. И това е навсѣкжде — по всички дворове.

Ето, задъ завоя на кривата уличка бавно се откриватъ синитѣ очертания на черквата. Високи, много високи зидове обграждатъ двора. Когато вратата е затворена, само по дълги стълби би могло да се премине оттатъкъ. Така се е строило въ турско време, когато несигурностъ е владѣла навсѣкжде. Влизаме въ двора и вървимъ по зелениясалитѣ плочи, между които е поникнала трева. Изглежда, че по тѣхъ рѣдко минаватъ богомолци. Учудвамъ се, че въ такова малко градче има толкова голѣма и хубава черква. Навѣрно, нѣкога жителитѣ сж били доста богати и още по-набожни, за да